

[Holmberg.]

kunne klares af de enkelte kommuner, bør dispensationsadgangen nok udvides. Hvor dispensationsbeføjelsen så skal ligge, kan vi diskutere i det udvalg, der bliver nedsat, med det vil være rimeligt, at den ligger hos vejnævnet.

Som jeg begyndte med at sige: på grund af den økonomiske situation, vi befinder os i, kommer vi ikke uden om at gennemføre en reduktion af det offentliges anlægsbudget; det må nødvendigvis, omend med beklagelse, også gælde dette område.

Jeg kan tilsige mit partis medvirken til den foreslåede nedsættelse, idet jeg selvfølgelig går ud fra, at vi under udvalgsforhandlingerne får lejlighed til at drøfte de ændringer, jeg her har anført.

Asger Jensen: Den foreslåede ændring af loven om tilskud til de offentlige veje, der går ud på en nedsættelse af kommunernes statstilskud i regnskabsåret 1963-64 med 15 pct. af refusionen i forhold til regnskabsåret 1961-62 eller med ca. 40 mill. kr. i alt, har formodentlig ikke sit udspring i, at regeringen synes, at vejene er ved at blive for gode. Forslagets fremkomst skyldes antagelig alene den kendsgerning, at der er ført en så hasarderet økonomisk politik, at der ikke mere er nogen, der tør tage ansvaret for at fortsætte den.

Det er ikke med glæde, kommunerne, der ofte har en fast stab til at udføre vejarbejder, nu ser sig nødsaget til at nedsætte tempoet på dette område. Det er i det hele taget ikke til glæde for nogen, at den økonomiske politik er kommet ud af balance, men eksemplet med dette lovforslag kan give en god anskuelsesundervisning i, hvad der sker, når man ikke i tide vil lytte til advarende røster. Der sker nemlig ganske enkelt det, at når den økonomiske skude er ved at kuldsejle, må den rettes op med alle midler uden smålige hensyn til, hvem det går ud over.

Det konservative folkeparti har påtaget sig et medansvar for denne opretning og vil derfor også stemme for lovforslaget, men vi havde naturligvis hellere set, at så drastiske indgreb i bestående lovgivning ikke havde været påkrævet.

Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at sige, at vi ikke håber, det bliver nødven-

digt at nedsætte tempoet for udbygningen af vort trafiknet på længere sigt. Jeg tænker her særlig på hovedtrafikårerne. Den trafikale betydning af vejene vil blive stadig større, ikke mindst dersom handelsforbindelserne sydpå intensiveres. Det er allerede sådan, at store dele af vor eksport foregår ad landevejene enten direkte til bestemmelsessted eller til udskibning i havn. Det er derfor rimeligt at understrege nødvendigheden af, at planlægning og udbygning af motorveje og andre hovedfærdselsårer fortsættes. Det kan være ubehageligt at måtte være tilbageholdende i købstæder og sogne, men dér er det dog ikke livsnerven i samfundet, som berøres.

Det er efter min opfattelse rimeligt med en dispensationsbestemmelse, så abenbare urimeligheder kan undgås, men det er antagelig ikke hensigten at forrykke det endelige resultat væsentligt.

Jeg er enig i, at det er rimeligt, at der nedsættes et udvalg til nærmere at overveje, hvordan lovforslaget i enkeltheder skal administreres, og at spørgsmålet om valgfrihed, hvad angår refusion i forhold til de faktiske udgifter eller til tidligere tilskud, en valgfrihed, der i en 3-årig periode efter 1950-loven eksisterede, tages med ind i overvejelserne.

Under hensyn til, at regeringens politik har nødvendiggjort denne lovgivning, kan jeg på det konservative folkepartis vegne tilsige vor støtte til lovforslagets gennemførelse.

Kirkegaard: I fremsættelsestalen til det lovforslag, vi her har til første behandling, er det nævnt, at der i de seneste år har været en ganske kraftig stigning i det beløb, som er udbetalt som tilskud til kommunernes vejarbejder, et udtryk for, at store arbejder er blevet gennemført. Derfor er det vel heller ikke uforsvarligt at gennemføre de besparelser, som lovforslaget tager sigte på, idet jeg går ud fra, at kommunerne nok skal sørge for, at det bliver de mindst trafikerede, mindst betydelige, veje, der kommer til at vente. Den ventetid, som det drejer sig om, er heldigvis kun nogle enkelte år.

Når staten sparer de ca. 40 millioner, som er nævnt, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om det så også er nødvendigt at